

[Finansministeren.]

det ærede Medlem vilde forhindre, at noget saadant skete; det maatte i hvert Fald ske gennem et Kontrolsystem og et Posekigeri, der vilde overgaa alt, hvad man hidtil har kunnet tænke sig i den Retning. Hvis det ærede Medlem ikke kan give Sikkerhed for, at man kan indføre Kontrol paa saadanne Omraader, giver jeg ikke meget for en Henvisning til, at Partiet er villigt til at gaa med til Gennemførelse af Grundværdistigningsskyld paa den nævnte Betingelse, for saa betyder det i Virkeligheden: Vi er villige til at gaa med til at gennemføre Grundværdistigningsskyld, naar blot det bliver paa en saadan Maade, at man kan snyde sig fra det.

Fra Venstres Side tager man ikke principielt Stilling imod Tanken, men man vil heller ikke være med til at gøre noget. Naar man skal diskutere et Spørgsmaal, er der i og for sig for mig noget taltalende i, at man siger, hvad man vil, og hvad man ikke vil, men det forekommer mig, at Venstre i dette Spørgsmaal egentlig ikke ønsker at faa Klarhed over sin egen Stilling: der er *det* i Vejen, og der er *det* i Vejen, der er *de* Grunde til ikke at gøre noget, og der er *de* Grunde til at vente o. s. v. Men det, der interesserer, er i Virkeligheden, om Venstre er Tilhængere af at gennemføre Grundværdistigningsskyld, eller om de er Modstandere deraf. Det er det, det drejer sig om at faa fastslaaet, og det er det, Partiet er nødt til at tage Stilling til, naar der foreligger et Lovforslag som dette. Det nytter ikke, at man principielt gerne vil være med til noget i den Retning, naar man saa modsætter sig de Lovforslag, der fremsættes. Men jeg gaar ud fra, at det er det Samarbejde mellem Venstre og Konservative, der paa saa mange andre Omraader spiller en stor Rolle i dansk Politik, som gør, at Venstre ikke tør gaa videre paa dette Punkt, end de allerede er gaet. De har saamænd haft Kvaler nok fra konservativ Side paa Grund af det, de allerede har gjort, saa jeg kan godt forstaa, de bliver forsigtige. Men Befolkningen behøver ikke at tage Hensyn til den Slags, Befolkningen maa vurdere det Standpunkt, de enkelte Partier tager, uanset om det er Partiets egentlige Stilling, eller det er en taktisk Stilling, det maa indtage af Hensyn til andre Partier, og jeg maa sige, at jeg tror, Venstre kommer til at bære Byrden ved nu at modsætte sig det foreliggende Lovforslag, ved at de ikke tør bryde med det konservative Folkeparti paa dette Punkt, og jeg tror ikke, at Venstres Stil-

ling bliver saa let at forsvare. De, der modsætter sig, at samfundsskabte Værdier kommer Samfundet til gode, de, der hævder, at Værdier, som skabes ved offentlige Foranstaltninger, ganske let og blidt skal glide ned i private Lommer, vil ikke faa nogen gunstig Stilling, naar disse Spørgsmaal skal drøftes rundt om i Landet.

Jeg maa derfor sige, at Venstres Standpunkt i Dag for mig ikke er bedre end det konservative Folkepartis. Jeg betragter begge Partier som værende Modstandere af Gennemførelsen af en rationel Ordning paa dette Omraade. De to Partier har jo Flertal her i Tinget, og det vil formentlig betyde, at Lovforslaget ikke kan gennemføres i Rigsdagen, idet de kan hindre Lovforslagets Gennemførelse. Men jeg tror, at de to Partier og navnlig Venstre skal erindre, at Lovforslagets Idé og den Retfærdighed, der ligger i det, forsvinder ikke af den Grund; den vil vedblivende blive fremsat fra vor Side paa en saadan Maade, at det bliver et Spørgsmaal, der ikke alene angaar Medlemmerne af dette høje Ting i givet Øjeblik, men hele den danske Befolkning.

Rasmussen (Flemløse): Jeg vil allerførst gerne sige til den højtærede Minister, at Venstre lader med Sindsro Ministeren rubricere os. Vi ønsker for vort Vedkommende ikke at tage Hatten af, før vi ser Herren. Jeg understregede i mine første Udtalelser, at vi ønskede at se det praktiske Resultat af den Lovgivning, der forsøgsvis blev gennemført i 1926.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) ventede, at vi vilde være med til at tage dette lille Skridt videre. Men vi ser i Venstre ikke paa dette Forslag som et lille Skridt videre. Det er efter min Opfattelse en principiel Ændring i den Lovgivning, vi har i Øjeblikket, ogsaa omfangsmæssigt set; vi har i Øjeblikket en Grundstigningsskyld til Kommunen, som først giver sig Udslag efter 1932, og det, der tilsigtes her, er en Statsbeskatning.

Til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) skal jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har udtalt mig om Rigtigheden af den enkelte Vurdering. Det, jeg har talt om, er Spørgsmaalet om Ensartetheden og Sikkerheden i Vurderingerne. Det ærede Medlem udtalte, at hele Gevinsten ved Stigningen gik i de private Lommer. Det er ikke og kan ikke være helt rigtigt, idet de Stigninger, der sker, i hvert Fald vil give sig Udtryk i større Skatter af den faste Ejendom og Formuen.